ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ ΦΟΙΤΗΤΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ
12/3/2015

Διανύουμε ήδη τον δεύτερο μήνα της θητείας της νέας συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ/ΑΝΕΛ, η οποία παρά τις προεκλογικές δεσμεύσεις της περί τέλους των μνημονίων και των πολιτικών που εφαρμόστηκαν τα τελευταία χρόνια, σε καμία περίπτωση δεν κινείται σε αυτή την κατεύθυνση. Η νέα συμφωνία-γέφυρα και η παράταση της δανειακής σύμβασης σε συνδυασμό με τις δεσμεύσεις της συγκυβέρνησης για ισοσκελισμένους προϋπολογισμούς, όπως προβλέπει η ΕΕ, αλλά και αποπληρωμής του χρέους, οδηγούν στο συμπέρασμα ότι καμία κυβέρνηση -πόσο μάλλον στα πλαίσια της ΕΕ και του χρέους- δε θα ικανοποιήσει τις ανάγκες του κόσμου της εργασίας και της νεολαίας. Την ίδια στιγμή, η συγκυβέρνηση προσπαθεί να πείσει το λαό ότι η πρότασή της αποτελεί τη μόνη “ρεαλιστική λύση” ζητώντας εμπιστοσύνη και υπομονή.

Εμείς αναρωτιόμαστε: μπορεί να υπάρξει άλλη υπομονή με την ανεργία στη νεολαία να φτάνει το 60%; Με το εργασιακό τοπίο να παραπέμπει σε ζούγκλα, με τις εργασιακές σχέσεις να είναι πιο δυσμενείς από ποτέ και με τη μόνη λύση που προτάσσεται να είναι είτε η αποδοχή των voucher και της ελαστικής εργασίας, είτε η μετανάστευση;

Αλλά και στο εσωτερικό των πανεπιστημίων το τοπίο δεν είναι καλύτερο. Ο νόμος Διαμαντοπούλου, του οποίου η κατάργηση αποτέλεσε πάγιο αίτημα του φοιτητικού κινήματος, δεν αμφισβητείται από το Υπουργείο Παιδείας, αλλά προτείνεται μόνο η “βελτίωσή” του μέσα από διάλογο. Την ίδια στιγμή, η συνεχής υποχρηματοδότηση των ιδρυμάτων τα έχει φέρει σε οριακή κατάσταση, με αποτέλεσμα να υποβαθμίζονται ή και να καταργούνται οι φοιτητικές παροχές και η φοιτητική μέριμνα. Χαρακτηριστικό παράδειγμα το Πανεπιστήμιο Κρήτης και η κατάργηση της δωρεάν σίτισης των φοιτητών λόγω υποχρηματοδότησης του ιδρύματος και της άρνησης του Υπουργείου Οικονομικών να εγκρίνει το αναγκαίο κονδύλι. Ταυτόχρονα, η είσοδος του ιδιωτικού παράγοντα στα πανεπιστήμια εντείνεται (επένδυση Κοντέλη στο ΓΠΑ, πρόταση της Συγκλήτου του ΕΚΠΑ για

σύσταση ιδιωτικών εδρών, κ.α.) με τις εργολαβίες να παραμένουν ακλόνητες και τις απολύσεις να συνεχίζονται (βλ. πέντε απολυμένους διοικητικούς του ΕΜΠ που αρνήθηκαν να υπογράψουν το χαρτί κινητικότητας).

Κάτω από αυτό το πρίσμα σαν φοιτητικοί σύλλογοι μετά από αποφάσεις των Γενικών μας Συνελεύσεων, δώσαμε μια πρώτη απάντηση με κινητοποίηση η οποία κατέληξε στο Υπουργείο Οικονομικών για να μεταφέρουμε τις αποφάσεις μας και να απαιτήσουμε να υπάρξει μια ξεκάθαρη θέση από την κυβέρνηση για τα προβλήματά μας. Η τοποθέτηση από πλευράς Υπουργείου ήταν ότι υπάρχει πολιτική, βούληση, που φτάνει όμως μέχρι τα στενά πλαίσια των ισοσκελισμένων προϋπολογισμών και της αποπληρωμής του χρέους, συνεχίζοντας έτσι την ίδια πολιτική.

Το φοιτητικό κίνημα δεν πρέπει να ενσωματώσει μια λογική αναμονής, για το αν και πότε θα υλοποιηθούν τα αιτήματά του από τη συγκυβέρνηση. Αλλά ούτε και να μπει σε μια λογική διαπραγμάτευσης και πλαισίου διαλόγου για το πόσα ψίχουλα θα πάρει και πόσο καλύτερος μπορεί να γίνει ο νόμος Διαμαντοπούλου. Τέτοιοι αντιδραστικοί νόμοι δεν μεταρρυθμίζονται, αλλά μόνο ανατρέπονται!
Αντιθέτως, το φοιτητικό κίνημα πρέπει να βγει άμεσα στο προσκήνιο μέσα από τις συλλογικές του διαδικασίες, να επιβάλει με αγώνες τις ανάγκες του. Το φοιτητικό κίνημα ήταν πάντα πυροδότης ευρύτερων εξελίξεων στην κοινωνία και αυτή τη στιγμή καλείται να αναλάβει τον ιστορικό ρόλο να αναζωπυρώσει όλο το υπόλοιπο λαϊκό κίνημα.

Καλούμε όλους τους φοιτητικούς συλλόγους να μπουν σε διαδικασία Γενικών Συνελεύσεων τις μέρες 16-18/3 με κόμβο την κεντρική δυναμική κινητοποίηση του φοιτητικού κινήματος στις 19/3 στο Υπουργείο Παιδείας, και σε έναν αγώνα για το πανεπιστήμιο των αναγκών μας.

ΚΑΜΙΑ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ – ΚΑΜΙΑ ΑΝΑΜΟΝΗ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΓΡΑΦΕΤΑΙ ΜΕ ΑΝΥΠΑΚΟΗ!